

КРИТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПРІОРИТЕТНИХ ГАЛУЗЕЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Марта КУНИЦЬКА-ІЛЯШ

Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького

<https://orcid.org/0000-0003-2559-1065>

e-mail: kunyskam@gmail.com

У статті акцентовано на актуальності формування й реалізації державної політики управління розвитком пріоритетних галузей національної економіки. Здійснено аналіз практик сучасного державного регулювання в цій сфері в Україні. Зокрема проаналізовано національні та державні стратегії і програми, які приймалися, реалізувалися та були дотичні до державної політики підтримання розвитку базових видів економічної діяльності та національної економіки загалом. Оцінено практику формування організаційно-управлінської системи менеджменту становленням і розвитком перспективних видів економічної діяльності в Україні. Надано загальну характеристику та оцінку інституційно-правового забезпечення регулювання розвитку реального сектора національної економіки України. Узагальнено проблемні аспекти державної політики забезпечення розвитку стратегічних галузей економіки України. Показано яким чином вони негативно позначаються на фінансовій безпеці таких галузей. Зроблено висновки в контексті перспектив усунення проблемних аспектів вітчизняної державної політики управління поступом пріоритетних галузей національної економіки.

Ключові слова: національна економіка, пріоритетні галузі, державна політика розвитку, фінансова безпека, державна структурна політика, проблемні аспекти та перспективи удосконалення.

<https://doi.org/10.31891/mdes/2022-4-5>

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Україна відноситься до країн з ринковою системою господарювання, іншими словами економічна система якої заснована на принципах вільного підприємництва, у якій роль основного регулятора економічних відносин відіграє ринок. Однак, вона одночасно й соціально орієнтована, коли економічні процеси підпорядковуються вищій цілі – забезпеченню гідної високої якості життя, захищеності прав та реалізації свобод кожної людини.

Гармонізація цих завдань не можлива без потужної, ефективно функціонуючої та конкурентоспроможної національної економіки, в основі якої – ефективний реальний сектор національного господарства. Відомо, що кожна країна має свою галузеву спеціалізацію, реалізація потенціалу та конкурентних переваг і можливостей якої забезпечує її власне місце в системі міжнародного поділу праці. Ці галузі (види економічної діяльності) й вважаються пріоритетними. Відтак, характеризуються прискіпливою увагою з боку органів державного управління задля створення якнайкращих можливостей для їх ефективного функціонування й забезпечення передумов для подальшого поступу.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Загальні підходи до сутнісного трактування понять національної, економічної та фінансової безпеки держави, галузі, суб'єктів господарювання досліджуються такими науковцями, як І. Баланюк, М. Максимюк [1,с.142-145], С. Жураківський [7,с.63-70], М. Кіржецька, Ю. Кіржецький [9,с.71-74], О. Олійничук [11,с.93-100], Н. Юрків [13,с.100-120], Я. Березівський [14,с.825-836], Р. Лупак [15,с. 860-864] та ін. Важливість забезпечення безпосередньо фінансової безпеки, особливо галузевих систем і комплексів, які є стратегічно важливі для сталого соціально-економічного розвитку країни, є предметом наукових досліджень Т. Васильціва [3-4], М. Єрмошенка [6,с.40], Р. Лупака, А. Дідич [10,с. 248-252] та ін. Різні аспекти як економічної, так і фінансової безпеки мікро-, мезо- та макроекономічних систем досліджують І. Білах [2,с.136-141], С. Васильчак [5,с.20], Н. Іляш [8,с.82], Т. Ставерська [12,с.98-103] та ін.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Незважаючи на значну кількість публікацій з цієї проблематики на сьогодні недостатньо розробленими залишаються методико-прикладні рішення з удосконалення безпосередньо державної політики забезпечення розвитку та зміцнення фінансової безпеки галузевих економічних систем.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є ідентифікація недоліків та проблемних аспектів державного регулювання у контексті забезпечення економічного зростання та фінансової безпеки пріоритетних видів економічної діяльності та галузей національної економіки України за для формування інформаційно-аналітичної основи щодо його подальшого вдосконалення.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Важливим етапом становлення державної політики забезпечення розвитку та гарантування безпеки пріоритетних видів економічної діяльності в Україні стало те, що у липні 2020 р. було утворено Міністерство з питань стратегічних галузей промисловості України, а у вересні 2020 р. затверджено положення про це міністерство, у якому зазначалося, що Мінстратегпром є центральним органом у системі вищих органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної промислової і військово-промислової політики, а також політики у сфері державного оборонного замовлення, оборонно-промислового комплексу, у літакобудівній галузі та у сфері космічної діяльності. Факт створення такої урядової структури, беззаперечно, слід вважати позитивним та таким, що спрямований на покращення системи державного планування розвитку національної економіки засобами підтримки й управління видами економічної діяльності, які вважаються пріоритетними.

До позитивного можна віднести й те, що до головних завдань функціонування міністерства також відносилися: активізація науково-дослідної, дослідно-конструкторської діяльності підприємств, функціонування державного фонду розвитку базових і критичних технологій, підтримки інновацій в оборонно-промисловому комплексі та в інших галузях промисловості; залучення інвестицій в оборонно-промисловий комплекс, створення конкурентоспроможних зразків високотехнологічної промислової продукції, здійснення співробітництва з міжнародними організаціями з питань розвитку стратегічних галузей промисловості. За рахунок цього поле компетенцій міністерства виходило за межі менеджменту визначених в назві структури галузей промисловості, а поширювалося на низку аспектів міжгалузевої співпраці, особливо у частині інвестицій та інновацій.

Однак, як на наш погляд, у межах державної політики було допущено ряд стратегічних прорахунків. По-перше, це визначення і безпосередня фіксація переліку галузей, які вважаються стратегічними. Авторська позиція в тому, що їх склад не може бути константою та змінюється в залежності від формування й реалізації економічного потенціалу національної економіки на відповідному етапі її розвитку й структури продуктивних сил, національних традиції, природно-ресурсного потенціалу, глибини структурних зрушень в економіці, диверсифікації та рівня енергоємності виробництва, зовнішньої ситуації та можливостей, зокрема в частині нових прогресивних технологій, нових етапів технологічної революції тощо. Адже для країн, які перебувають на діаметрально протилежних рівнях економічного розвитку, різні галузі забезпечують реалізацію стратегічних економічних завдань (до прикладу, для одних це АПК й вирішення проблем продовольчої безпеки, а для інших – високотехнологічні галузі промисловості зі завданнями світового технологічного лідерства).

По-друге, це обмеженість переліку стратегічних видів діяльності лише оборонно-промисловим комплексом, літакобудуванням та космічною діяльністю. Не заперечуючи відносно логіки включення цих видів діяльності у склад пріоритетних (ОПК України завжди мало суттєвий потенціал, а літакобудування і космічна діяльність займали провідні позиції в структурі економіки колишнього СРСР), дивним виглядає відсутність з-поміж стратегічних галузей Індустрії 4.0 (провідного на нині тренду зміцнення конкурентоспроможності та ефективізації національних виробництв), агропромислового комплексу, який забезпечує біля 40 % валютної виручки України та 50 млн тонн експорту зерна (друге місце в світі), галузі ІКТ – основи цифрової трансформації економіки та суспільства, освіти і науки – сфери, від якої залежить становлення людського капіталу та інтелектуально-кадрового ресурсу. І цей логічний ряд можна продовжувати. Більше того, літакобудування та космічна діяльність на сьогодні перебувають в стані глибокої кризи, а, відтак, є підстави вважати діяльність міністерства не належною. Оборонний комплекс України також функціонує недостатньо ефективно, за роки незалежності так і не змінивши форми пострадянської моделі не спроможної адекватно реагувати на сучасні можливості, а також виклики і загрози, у повній мірі задовольняти потреби сил оборони України та зовнішніх замовників.

По-третє, це низька активність діяльності Міністерства. Попри те, що структура розпочала свою діяльність з вересня 2020 р., відсутня інформація про ті, чи інші її активності, зокрема в сфері

удосконалення інституційно-правового чи інституційно-організаційного забезпечення державної політики в сфері сприяння розвитку пріоритетних і базових видів економічної діяльності, а на офіційному Інтернет-ресурсі Міністерства станом на липень 2022 р. у рубриці «Діяльність: промислова політика» розміщено лише один матеріал під назвою «Операції з металобрухтом».

По-четверте, це не виконання, фактично, ключового завдання цієї структури – виступу органом на центральному рівні управління, який забезпечує належну координацію державної політики зі стимулювання розвитку стратегічних галузей національної економіки. Міністерство не відображає відповідної діяльності в співпраці з іншими органами влади, бізнес-асоціаціями, недержавними структурами та безпосередньо підприємствами.

По-п'яте, це не налагодженість діяльності зі аналізування фінансово-економічного стану стратегічних галузей економіки, ідентифікації викликів, загроз і проблемних аспектів, координації та узгодження політики органів різних міністерств і відомств відносно спільного застосування інструментарію та реалізації заходів зміцнення позицій суб'єктів і стратегічно важливих галузевих комплексів на загал.

З іншого боку, до позитивних практик діяльності Міністерства розвитку стратегічних галузей промисловості України можна віднести ініціювання низки реформ у галузях, які відносяться до його компетентностей. Йдеться зокрема про реформування та забезпечення розвитку оборонно-промислового комплексу України. Положення відповідної реформи викладені на Інтернет-ресурсі міністерства. Мета реформи достатньо загальна – якнайкраще задоволення потреб сил безпеки та оборони для виконання завдань у поточних і прогнозованих умовах безпекового середовища, сприяння розвитку економіки держави – відповідно, потребує конкретизації. Хоча, частково вона простежується зі стратегічних пріоритетів політики, якими визначені: системне реформування оборонно-промислового комплексу; впровадження ефективних механізмів взаємодії між замовниками та підприємствами ОПК; досягнення техніко-технологічного розвитку підприємств галузі; інтеграція у світовий ринок озброєння та військової техніки; покращення інвестиційної привабливості та зміцнення фінансово-економічного стану підприємств.

Досягненню цих цілей, на думку фахівців міністерства, сприятимуть заходи в межах ефективної моделі формування та реалізації державної військово-промислової політики, гармонізації законодавства України у сфері оборонних закупівель з положеннями Директиви 2009/81/ЄС, створення ефективного та гнучкого процесу ціноутворення для продукції, що закуповується, без застосування конкурентних процедур, вдосконалення системи експортного контролю продукції ОПК, забезпечення переходу до стандартів НАТО.

З-поміж завдань реформи необхідно також виокремити створення національної Агенції оборонних технологій зі завданнями: підтримання процесів впровадження проривних передових технологій в інтересах ОПК, значне покращення існуючих технологічних спроможностей на суб'єктах галузі, сприяння створенню перспективних зразків озброєння та військової техніки шляхом розроблення інноваційних технологій науковими інститутами різних форм власності. Однак, в зв'язку з початком широкомасштабної війни РФ проти України Агенцію так і не запустили і на такі цілі на разі відсутнє фінансування.

Узагальнюючи вище наведене, є підстави виокремити наступні проблемні аспекти державної політики забезпечення розвитку та гарантування фінансової безпеки пріоритетних галузей національної економіки України (рис. 1).

Таким чином, ідентифіковані слабкі місця і прорахунки в царині державної політики розвитку пріоритетних галузей призвели й до істотного послаблення їх фінансової безпеки. При чому мова йде не про появу низки нових, додаткових викликів і загроз, а про не сформованість та дестабілізацію безпосередньо засад системності в цій сфері, що не дає підстав говорити про безпеку як таку. Допоки не буде вибудовано основоположних позицій, стверджувати про належний рівень фінансової безпеки суб'єктів пріоритетних галузей та їх як цілісних галузевих майнових комплексів не приходиться. Утім, на нині все ще характерні вади досягнення самодостатності, стійкості й здатності системи фінансової безпеки до розвитку; критично глибокого «просідання» низки домінуючих функціонально-структурних складових безпеки; значного інноваційно-технологічного відставання та браку фінансово-інвестиційного ресурсу, який би міг бути спрямованим на виправлення ситуації.

На усунення цих системних недоліків державної політики менеджменту стратегічних (пріоритетних) галузей та секторів національної економіки України слід спрямувати першочергову увагу.

Рис. 1. Проблемні аспекти політики забезпечення розвитку та зміцнення фінансової безпеки пріоритетних галузей національної економіки України

Джерело: авторська розробка

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Одним з чинників все ще не високого рівня та не сформованості належної системи фінансової безпеки пріоритетних галузей національної економіки України є недосконалість державної політики в цій сфері. При цьому недоліки державного управління характерні для базових його функцій, що закономірно позначається поширенні системних вад безпеки. Зокрема,

відсутність стратегічних планових документів та плану заходів з реалізації стратегій і програм розвитку та зміцнення безпеки пріоритетних галузей (*функція планування*) призвела до неузгодженості процесів їх економічного розвитку та забезпечення фінансової безпеки, що призводить до погіршення значень не лише окремих індикаторів безпеки, але й до «просідання» цілісних складових (структурних компонент); не сформованість повноцінної організаційно-управлінської системи менеджменту розвитку та гарантування безпеки пріоритетних галузей (*функція організації*) спричинила дестабілізацію і диспаритет засадничих положень безпеки, з-поміж яких – самодостатність, стабільність, стійкість, ефективність та здатність системи до відновлення; недосконалість вітчизняних інституційно-правових норм, зокрема в частині повноцінних стимулів для створення локальних інтегрованих структур, технологічної модернізації, цифровізації бізнес-процесів тощо (*функція мотивації*) обумовила превалювання захисної стратегії безпеки, тоді як повноцінна реалізація потенціалу стратегічних видів діяльності можлива лише за наступальної тактики зміцнення конкурентоспроможності; не використання засобів аналізування розвитку і безпеки пріоритетних галузей, а також якості і ефективності державної політики в цій сфері (*функція контролю*) унеможливила вдосконалення системи менеджменту зміцнення фінансової безпеки – основи подальшого поступу – пріоритетних галузей національної економіки України через відсутність інформаційно-аналітичних даних про реальний стан, причини і чинники розвитку ситуації.

Подальші наукові дослідження в цій сфері мають стосуватися обґрунтування інституційно-правового та інституційно-організаційного забезпечення державної політики зміцнення фінансової безпеки пріоритетних галузей національної економіки України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Баланюк І. Ф., Максимюк М. М. Види економічної безпеки. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія Економіка. 2016. Вип. 1 (47). Т. 2. С. 142-145.
2. Білах І. Б. Концептуальні принципи процесу формування механізму економічної безпеки у видавничій галузі. *Економічний простір*. 2020. № 162. С. 136-141.
3. Васильців Т. Г., Уразалієв Р. М. [Узагальнення концептуальних основ економічної безпеки підприємства](#). Науковий вісник ЛТЕУ України. 2011. Вип. 21.2. С. 153-158.
4. Васильців Т. Г., Ярошко О. Р. [Фінансова безпека підприємства: місце в системі економічної безпеки та пріоритети посилення на посткризовому етапі розвитку економіки](#). Науковий вісник ЛТЕУ України. 2011. Вип. 21.2. С. 132-136.
5. Васильчак С. В., Куницька-Іляш М. В., Дубина М. Р. Використання криптовалют в сучасних економічних системах України: перспективи та ризики. *Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія «Економічні науки»*, 2017. Том 19. Вип. 76. С. 19-25.
6. Ермошенко М. М., Горячева К. С. Фінансова складова економічної безпеки: держава і підприємство: монографія. К.: Національна академія управління, 2010. 232 с.
7. Жураківський Є. С. Концептуальні засади забезпечення економічної безпеки аграрної галузі в умовах інституційних трансформацій. *Агросвіт*. 2015. № 12. С. 63-70.
8. Іляш Н. І. Системні ризики і загрози інвестиційно-інноваційної діяльності у реальному секторі економіки України. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2014. № 4. Т.1. С. 76-86.
9. Кіржецька М. С., Кіржецький Ю. І. Економічна безпека підсистем харчової промисловості України: проблеми та пріоритети зміцнення: монографія. Львів: Ліга-Прес, 2018. 214 с.
10. Лупак Р. Л., Дідич А. М. [Економічні основи забезпечення конкурентоспроможності підприємства в умовах ринкових відносин](#). Науковий вісник ЛТЕУ України. 2010. Вип. 20.6. С. 248-252.
11. Олійничук О. Система економічної безпеки держави та рівні її формування: концептуальні аспекти. *Галицький економічний вісник*, 2015. Т. 48. № 1. С. 93-100.
12. Ставерська Т. О. Експрес-оцінювання в системі моніторингу фінансової безпеки торговельної галузі. *Держава та регіони*. 2018. № 2 (101). С. 98-103.
13. Юрків Н. Я. Економічна безпека реального сектора економіки України: стратегічні пріоритети і теоретико-методологічні засади забезпечення: монографія. Львів: ПАІС, 2012. 400 с.
14. Berezivskiy Y., Zbarsky V., Zbarska A. Integral evaluation as the basis of analytical support for managing the competitiveness of socially-oriented retailers. *Accounting*. 2021. № 7(4). P. 825-836.
15. LupakR., Boiko R., Kuniyska-Iliash M., Vasylytsiv T. State Management of Import Dependency and State's Economic Security Ensuring: New Approaches to Evaluating and Strategizing. *Accounting*. 2021. Vol. 7. Issue 4. P. 855-864.
16. Lyeonov, S., Yarovenko, H., Koibichuk, V., Boyko, A., & Kravchuk, Y. (2022). CREATION OF USERS' SCREEN FORMS OF THE FINANCIAL MONITORING AUTOMATED INFORMATION SYSTEM FOR ECONOMIC DEVELOPMENT AND ECONOMIC GROWTH. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 6(41), 212-222. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251441>

REFERENCES:

1. Balanyuk, I. F., Maksymyuk M. M. (2016). Types of economic security. *Scientific Bulletin of Uzhgorod University. Economics series*. no. 1 (47). Vol. 2. pp. 142-145.
2. Bilah, I. B. (2020). Conceptual principles of the process of forming the mechanism of economic security in the publishing industry. *Economic science*. no 162. pp. 136-141.

3. Vasylytsiv, T. G., Urazaliev, R. M. (2011). Generalization of the conceptual foundations of economic security of the enterprise. *Scientific Bulletin of LTEU of Ukraine*. Vol. 21.2. pp. 153-158.
4. Vasylytsiv, T. G., Yaroshko O. R. (2011). Financial security of the enterprise: place in the system of economic security and priorities of strengthening at the post-crisis stage of economic development. *Scientific Bulletin of LTEU of Ukraine*. Vol. 21.2. pp. 132-136.
5. Vasylychak, S. V., Kunytska-Iliash, M. V., Dubyna M. R. (2017). The use of cryptocurrencies in modern economic systems of Ukraine: prospects and risks. *Scientific Bulletin of Lviv National University of Veterinary Medicine and Biotechnology. Economic Sciences Series*. Vol. 19. no. 76. pp. 19-25.
6. Yermoshenko, M. M., Goriacheva, K. S. (2010). Financial component of economic security: state and enterprise. Kyiv. National Academy of Management. 232 p.
7. Zhurakivskiy, Ye. S. (2015). Conceptual principles of ensuring economic security of the agricultural sector in the conditions of institutional transformations. *Agrosvit*. no 12. pp. 63-70.
8. Iliash, N. I. (2014). Systemic risks and threats of investment and innovation activities in the real sector of Ukraine's economy. *Bulletin of Khmelnytsky National University. Series: Economic Sciences*. no 4. Vol.1. pp. 76-86.
9. Kirzhetska, M. S., Kirzhetskyi, Yu. I. (2018). Economic security of food industry subsystems of Ukraine: problems and priorities of strengthening. Lviv: Liga-Press. 214 p.
10. Lupak, R. L., Didych, A. M. (2010). Economic bases of ensuring the competitiveness of the enterprise in market relations. *Scientific Bulletin of LTEU of Ukraine*. Vol. 20.6. pp. 248-252.
11. Oliynychuk, O. (2015). The system of economic security of the state and the levels of its formation: conceptual aspects. *Galician Economic Bulletin*. Vol. 48. no 1. pp. 93-100.
12. Staverska, T. O. (2018). Express assessment in the system of monitoring the financial security of the trade industry. *State and regions*. no 2 (101). pp. 98-103.
13. Yurkiv, N. Ya. (2012). Economic security of the real sector of the economy of Ukraine: strategic priorities and theoretical and methodological principles of support. Lviv: PAIS, 400 p.
14. Berezivskiy Y., Zbarsky V., Zbarska A. Integral evaluation as the basis of analytical support for managing the competitiveness of socially-oriented retailers. *Accounting*. 2021. no 7(4). pp. 825-836.
15. Lupak R., Boiko R., Kunytska-Iliash M., Vasylytsiv T. State Management of Import Dependency and State's Economic Security Ensuring: New Approaches to Evaluating and Strategizing. *Accounting*. 2021. Vol. 7. Issue 4. pp. 855-864.
16. Lyeonov, S., Yarovenko, H., Koibichuk, V., Boyko, A., & Kravchyk, Y. (2022). CREATION OF USERS' SCREEN FORMS OF THE FINANCIAL MONITORING AUTOMATED INFORMATION SYSTEM FOR ECONOMIC DEVELOPMENT AND ECONOMIC GROWTH. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 6(41), 212-222. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v6i41.251441>

CRITICAL ANALYSIS OF THE STATE POLICY OF ENSURING DEVELOPMENT AND FINANCIAL SECURITY OF PRIORITY BRANCHES OF THE NATIONAL ECONOMY OF UKRAINE

Marta KUNYTSKA-ILIASH

Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies of Lviv

The aim of the study is to identify shortcomings and problematic aspects of state regulation in the context of economic growth and financial security of priority economic activities and sectors of the national economy of Ukraine to form an information and analytical basis for its further improvement.

The article emphasizes the relevance of the formation and implementation of state policy to manage the development of priority sectors of the national economy. The analysis of practices of modern state regulation in this sphere in Ukraine is carried out. In particular, the national and state strategies and programs that were adopted, implemented and related to the state policy to support the development of basic economic activities and the national economy in general were analyzed. The practice of formation of organizational and managerial management system by formation and development of perspective types of economic activity in Ukraine is estimated.

The general characteristic and an estimation of institutional and legal maintenance of regulation of development of real sector of national economy of Ukraine is given. The problematic aspects of the state policy of ensuring the development of strategic sectors of the Ukrainian economy are generalized. It is shown how they negatively affect the financial security of such industries. Conclusions are made in the context of prospects of elimination of problematic aspects of domestic state policy of progress management of priority branches of national economy.

The applied significance of the research results is to form conclusions for the higher central bodies of public administration on further improvement and increase of efficiency of the state policy of development of strategic for the national economy of the state branches.

The scientific novelty of the research results lies in the further development of theoretical and applied bases for the formation of state policy to strengthen the financial security of the industry through the creation of favorable economic and legal conditions.

Key words: national economy, priority sectors, state development policy, financial security, state structural policy, problematic aspects and prospects for improvement.